

zaaknummer 2012 T 675 (2)

Meldpunt RKK

Ingek. - 1 MAART 2013

2010-0723(2)

Datum beslissing: 22 februari 2013

Meldingsnummer:

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op
wonende te
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. G.M.J. van Oijen, advocaat te Breda,

tegen:

pater _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Mill Hill
Missionarissen,
juridisch adviseur: dr. D.J.P.M. Vermunt, advocaat te Zaltbommel.

1. De procedure

Het klaagschrift (met bijlagen) is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 27 juli 2012. Namens aangeklaagde heeft zijn juridisch adviseur dr. Vermunt op het klaagschrift gereageerd; het verweerschrift is op 6 september 2012 bij de griffie ingekomen. Voorts heeft de griffie nog een brief ontvangen d.d. 10 januari 2013 van pater _____, regionaal overste van de Nederlandse Regio van de Mill Hill Missionarissen.

Op 29 januari 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Partijen zijn ter zitting verschenen. Klager werd vergezeld van zijn echtgenote mevrouw _____. Hij heeft zijn standpunt toegelicht en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van Oijen. Aangeklaagde werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur dr. Vermunt, die ter zitting pleitaantekeningen heeft overgelegd.

2. De klacht

2.1. Al op jonge leeftijd bleek dat klager graag priester wilde worden. Na afloop van de lagere school kwam klager terecht in _____ te _____ (_____), alwaar leerlingen door de missiepaters van Mill Hill werden voorbereid op het kleinseminarie. Klager viel onder de verantwoordelijkheid van (onder meer) aangeklaagde. Klager kwam aangeklaagde dagelijks tegen in de klassen en op de slaapzaal alwaar aangeklaagde de orde moest handhaven.

Er gold een streng regime op _____. Zo werden onder meer door aangeklaagde lijfstraffen gegeven bij het minst of geringste akkefietje. Zo moest klager, in totaal ongeveer

tien keer, ontdaan van zijn onderkleding op zijn knieën zitten, om vervolgens op de schoot van aangeklaagde billenkoek te krijgen. Klager zag dat in die tijd als een opvoedkundig gebeuren, maar kijkt daar nu anders tegen aan.

Daarnaast is klager in of omstreeks de periode 1963-1964 door aangeklaagde seksueel misbruikt. Het is ongeveer vijf keer voorgekomen dat aangeklaagde, terwijl klager onder de douche stond, de aparte doucheruimte binnenkwam met een loper-sleutel, waarna hij klagers geslachtsdeel betastte. Aangeklaagde zei dat hij dit deed op last van klagers moeder, om zo te kunnen controleren of hij zich wel goed waste. Klager geloofde daar toen in. Pas veel later, toen hij zelf al lang volwassen was, zag klager in dat het ging om seksueel misbruik. Pas toen heeft klager er voor het eerst met anderen over gesproken.

Daar klager qua studieresultaten achterbleef bij hetgeen vereist was om met succes het kleinseminarie te kunnen beginnen, werd hij op vijftienjarige leeftijd voor de periode van één jaar overgeplaatst naar _____ in _____ de instantie waar jonge Mill Hillers werden opgeleid. Op zestienjarige leeftijd werd klager overgeplaatst naar _____ te _____, een seminarie voor late roepingen. Op dit seminarie is klager ook seksueel misbruikt door een pater.

2.2 Het seksueel misbruik heeft een grote impact gehad op klagers leven. Het heeft lang geduurd voordat klager zonder angst dat iemand bij hem zou binnenvallen zich weer alleen durfde te douchen. Mede ten gevolge van het seksueel misbruik is klager minder open geworden naar andere mensen toe. Daarnaast heeft hij grote moeite zijn emoties onder bedwang te houden.

Klager is in 1974 getrouwd en heeft drie kinderen. Na echtscheiding in 1996 is klager in 2003 hertrouwd met zijn huidige echtgenote.

2.3 Klager wil met het indienen van deze klacht bereiken dat de voor aangeklaagde verantwoordelijke persoon beseft en inziet dat er met een verwerpelijke daad als omschreven in het klaagschrift onnoemelijke schade, materieel maar met name ook immaterieel, is aangericht bij klager. Klager vindt dat daden als waarvan hij het slachtoffer is geworden niet ongestraft mogen blijven.

Daarnaast hoopt klager met het doorlopen van de onderhavige klachtprocedure te bewerkstelligen dat het probleem seksueel misbruik (verder) wordt ingedamd en nieuwe slachtoffers in de toekomst worden voorkomen.

Indien zijn klacht gegrond zal worden verklaard, wenst klager gebruik te maken van de schadecompensatieregeling.

3. Het verweer

3.1 Namens aangeklaagde is door zijn juridisch adviseur primair aangevoerd dat de klacht niet-ontvankelijk dient te worden verklaard, voor zover die klacht betrekking heeft op handelingen die niet zijn te duiden als seksueel misbruik in de zin van het 3^e lid van artikel 1 van de Procedure. Mede bepalend of er sprake is van 'seksueel misbruik', is de beleving van klager zelf.

Niet ter discussie behoeft te staan dat de door klager gestelde gebeurtenissen met betrekking tot de doucheruimte worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van genoemd artikel 1, 3e lid.

3.2 In de door klager aangehaalde periode had aangeklaagde de functie van Prefect. Aangeklaagde betwist uitdrukkelijk en zonder enig voorbehoud dat hij zich aan seksueel misbruik van klager schuldig heeft gemaakt.

Ter zitting heeft aangeklaagde verklaard dat het slechts één keer is voorgekomen dat hij zo boos was op klager dat deze, als straf, zijn broek moest uittrekken en op zijn knieën moest zitten, waarna hij klager op schoot heeft getrokken voor een pak slaag op de billen. Na dit voorval was aangeklaagde boos op zichzelf dat hij dit had gedaan.

3.3 Voor de feiten die klager heeft gesteld is onvoldoende bewijs geleverd. Het elementaire rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring, moet ook in deze procedure in acht worden genomen. De klacht kan derhalve op basis van het thans voorliggende dossier niet gegrond worden verklaard.

3.4 Tot slot wordt nog opgemerkt dat een deugdelijke onderbouwing van zijn stelling, dat het seksueel misbruik een grote impact op zijn leven heeft gehad, door klager niet wordt gegeven. Ook een rapportage van een psychiater of psycholoog is niet overgelegd.

4. De beoordeling

4.1. De Klachtencommissie stelt vast dat de klacht een tweetal onderdelen omvat: *enerzijds* de straf waarbij klager door aangeklaagde op diens schoot op zijn blote billen werd geslagen, nadat hij eerst op zijn knieën met blote billen op de grond moest zitten (waarvan in ieder geval vaststaat dat dit één keer is gebeurd, volgens klager is het ongeveer tien keer gebeurd) en *anderzijds* de gestelde gebeurtenissen in de doucheruimte (die door aangeklaagde uitdrukkelijk worden betwist).

4.2 Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.3 Ten aanzien van het eerste onderdeel van de klacht is door de juridisch adviseur van aangeklaagde het verweer gevoerd dat de klacht hieromtrent niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

De Klachtencommissie dient in de eerste plaats de vraag te beantwoorden of de gedraging van het eerste onderdeel van de klacht (het op schoot “billenkoek” geven op ontblote billen) door een derde in redelijkheid als seksueel misbruik geduid zou worden en of het aan te merken is als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

De Klachtencommissie beantwoordt deze vraag ontkennend. Klager zelf heeft, zoals hij ter zitting heeft verklaard, de handelingen destijds niet als seksuele handelingen ervaren of beleefd, maar als een opvoedkundige strafmaatregel, die in die tijd niet ongebruikelijk was. Voorts is er geen enkele aanwijzing, dat van de zijde van aangeklaagde (die erkent eenmaal een dergelijke handeling als straf te hebben verricht) het oogmerk mede gericht was op het plegen van een seksuele handeling.

Nu zowel de beleving van seksueel misbruik (bij klager) als het oogmerk (bij aangeklaagde) ontbraken, duidt dit in casu niet op seksueel misbruik. Ook een derde zou destijds bij objectieve beschouwing de handeling van aangeklaagde redelijkerwijs niet als een seksueel getinte handeling hebben geduid.

Het vorenstaande brengt met zich mee dat het eerste onderdeel van de klacht niet-ontvankelijk zal worden verklaard.

4.4 Ten aanzien van het tweede onderdeel van de klacht, de doucheruimte betreffende:
Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure. Dit wordt ook niet betwist door de juridisch adviseur van aangeklaagde.

4.5 Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.6 De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

Ter zitting heeft aangeklaagde nadrukkelijk de door klager gestelde feiten betwist. In zijn brief van 10 januari 2013 heeft de regionaal overste medegedeeld dat aangeklaagde bij de Congregatie van Mill Hill een ongeschonden reputatie heeft en dat er nooit klachten zijn binnengekomen over het gedrag van aangeklaagde. Ook bij de Klachtencommissie zijn geen andere klachten of meldingen tegen aangeklaagde bekend.

4.7 Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld betreffende de doucheruimte onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht ten aanzien van dit onderdeel niet gegrond kan worden verklaard.

4.8 Door de juridisch adviseur van klager is ter zitting nog aangegeven dat eventueel nog een verklaring van de ex-echtgenote van klager kan worden overgelegd. De Klachtencommissie zal daaraan voorbijgaan, daar een dergelijke verklaring in dit geval te weinig bewijs zal toevoegen. Immers, de verklaring van de ex-echtgenote zou afkomstig zijn uit dezelfde bron en niet uit een onafhankelijke bron, waardoor aan die verklaring onvoldoende bewijsbetekenis valt toe te kennen om daarop de klacht voldoende aannemelijk te achten en tot gegrondverklaring te adviseren.

5. Het advies

De Klachtencommissie verklaart het eerste onderdeel van de klacht niet-ontvankelijk en adviseert de Regionaal Overste van de Congregatie van Mill Hill Missionarissen de klacht voor het overige ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 22 februari 2013 door:

mr. H.J. Schepen, voorzitter; prof. dr. H.B.M. van de Wiel en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter *

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Regionaal Overste van de Congregatie van Mill Hill Missionarissen en aan klager en aangeklaagde verzonden.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Regionaal Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager en aangeklaagde schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Regionaal Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Regionaal Overste.